

uforandret Vedtagelse. Det har ikke været vanskeligt for Udvalget at komme til dette Resultat, alene af den Grund, at Lovforslaget ikke gaar ud paa at omordre paa indgribende Maade Tandlægevirksomhedens Udøvelse, men væsentlig kun lovfæster de Bestemmelser, der nu gælder derom, men som er fastsatte ad administrativ Vej, supplerer dem med de fornødne Tilføjelser samt retter i dem, hvad der maatte være mangelfuldt, naar Sagen skulde gaa over til at blive lovordnet. Men ogsaa af en formel Grund kunde vi let blive enige, idet det jo fremgik af den Betænkning fra Medicinalkommissionen, der har været omdelt, længe før Lovforslaget blev forelagt, at Lovforslaget, saaledes som det altid har været Tilfældet med alle de Forslag, der er kommet fra denne Kommission, har været omhyggeligt og indgaaende drøftet der og har samlet alle Kommissionens Medlemmer, der repræsenterer meget forskellige Livsstillinger og Opfattelser, til en enstemmig Indstilling.

Det, som Udvalget særlig har været opfordret til at beskæftige sig med, var de Ændringer, som Ministeriet havde foretaget i Kommissionens Forslag. Men ogsaa dem fandt vi egentlig i Overensstemmelse med de Tanker, som Medicinalkommissionen havde haft, og de var altsaa i Virkeligheden Forbedringer. Der var kun eet Punkt, der fremkaldte nogen Tvivl, nemlig om det var rigtig at stryge Ordene „paa Tid eller for bestandig“ i Kommissionens Forslag, hvorefter det hed, at en Tandlæge, der fradømtes sin Virksomhed paa Grund af en i den offentlige Mening vanærende Handling, skulde kunne frakendes sin Ret til at virke og betegne sig som Tandlæge „paa Tid eller for bestandig“. Vi fandt i og for sig i Udvalget, ligesom Kommissionen havde gjort det, at en saadan Bestemmelse var baade naturlig og rimelig og retfærdig. Naar Regeringen nu har ladet disse Ord udgaa, vilde vi unægtelig have haft Betænkelighed derved, hvis Meningen dermed var at foretage en reel Forandring. Om det har været Meningen, skal jeg lade være usagt. Men vi kom i alt Fald i Udvalget til den Overbevisning, at Udeladelsen ikke medførte nogen reel Forandring, idet Lovforslagets Ordlyd, ogsaa med denne Udeladelse, vilde indeholde

Hjemmel for Domstolene til at lade Fradømmelsen ske paa Tid. Og det var jo ogsaa saa meget mere nødvendigt at gaa ind paa denne Udeladelse, som der ikke i Apotekerloven eller Loven om Jordemødre fandtes en tilsvarende Bestemmelse om tilsvarende Forhold, og der vilde ingen Mening være i, at Tandlægerne skulde være stillede anderledes end Jordemødrene og Apotekerne i denne Henseende. I øvrigt er det naturligvis mit Haab, at det maa høre til de store Sjældenheder, at en Tandlæge, ligesom en Apoteker og en Jordemoder, gør sig skyldig i saadanne Forhold, at det bliver nødvendigt at fradømme ham hans Næring.

Der er et andet Punkt, hvor Regeringen havde omformet noget, mest redaktionelt i øvrigt, nemlig i Reklameparagraffen. Der blev allerede ved første Behandling fra et æret Medlems Side her gjort nogle Bemærkninger, om man ikke gik for vidt, idet ogsaa Reklame kunde være god og rigtig, hvad jo ingen kunde nægte. Spørgsmaalet blev atter fremdraget i Udvalget, og med al Anerkendelse af, at Reklamen, som sagt, kan være god, fandt den Tanke, at Lovforslagets Paragraf her var gaaet for vidt, ikke Tilslutning fra nogen Side, og der blev ikke stillet Ændringsforslag. Jeg nævner altsaa dette, blot fordi det har været paa Tale i Udvalget, men vi hæftede i øvrigt vor Opmærksomhed ved dette, at det, der kan forbydes af Sundhedsstyrelsen, kun er den Reklame, som gaar ud paa at vildlede Publikum med Hensyn til Tandbehandlingen og Tandmidlernes Beskaffenhed og altsaa afværge de ligefrem skadelige Reklamer. Dem har vi haft nok af, og de bør kun forbydes.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig i Overensstemmelse med Udvalgets Betænkning at indstille det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse.

Justitsministeren (Zahle): Jeg takker Udvalget for, at det enstemmig har indstillet det af mig fremsatte Lovforslag til uforandret Vedtagelse, og jeg kan i et og alt slutte mig til den Opfattelse, som den meget ærede Ordfører (Göös) har gjort gældende med Hensyn til de to Punkter, som han fremdrog. Navnlig skal